

Susanne Langer, Enhedslisten. Tidligere uddannelseschef og -konsulent. Spidskandidat til Regionsrådet i Region Hovedstaden:

Hvad siger du, hvis jeg siger/spørger...

1. Fyringer, omstruktureringer og besparelser er skyld i, at personale går ned med stress og depression!

- Det har jo redet Region Hovedstaden som en mare, og med en sygehusplan, hvor man betragter det at drive hospital som det samme som at drive en bilfabrik, er det nærmest uundgåeligt, at personalet bliver ramt. Sammen med de årlige besparelser på to procent, er det nærmest en logisk konsekvens, at det går ud over personalet.
- Og det er personalegrupperne med de korteste uddannelser og den største patientkontakt, der især rammes. Det er dem, der har størst sygefravær.

2. I dag er det sådan, at kontrol har erstattet personalets faglighed som "styringsredskab" på hospitalerne?

- Det er for firkantet at sige, at kontrollen har erstattet fagligheden. For det erklærede mål med kontrol er at sikre kvalitet og faglighed. Men det er ikke lykkedes, for personalet måles ikke på de værdier, der fik dem til at vælge jobbet; omsorg, medmenneskelighed forenet med deres faglighed. De måles på, hvor mange patienter de behandler.

3. At sygeplejerskerne har brugt deres lederstillinger til at favorisere egen faggruppe?

- Jeg kan sagtens se, at mekanismen er der. Men jeg synes, at det er forfærdeligt, at systemet har presset faggrupper ud mod hinanden. For man overser, at der er en faglighed, der er unik inden for alle fag.

4. Er der et "rummeligt arbejdsmarked" på hospitalerne?

- Nej, det er der ikke. For når effektiviseringer og aktivitetsforøgelse kører i top, så er der ikke plads til eksempelvis fleksjobber. Det er ærgerligt, for fleksjob er en genial måde for folk med nedsat arbejdsevne at kunne bidrage med deres kvalifikationer og kompetencer til glæde for arbejdspladsen.

- "Det rummelige arbejdsmarked" er endnu et eksempel på, at politikerne siger ét, men gør noget andet i praksis.

5. Skal vi have flere frivillige på hospitalerne?

- Det er fint med frivillige, men det kræver klare aftaler, der beskriver, hvad de må. De skal være klædt på til opgaverne, og man skal ikke kunne komme "ind fra gaden".
- Man skal være opmærksom på, at der er risiko for nedskæringer, og at personalet mister arbejdsglæden, hvis omsorgsopgaver som eksempelvis samtaler helt forsvinder.